

ledet sine Bemærkninger med et udmærket gammelt Citat: „Tillad mig, mine Her- rer, at være i Eders Forbund den 3die“. Den 3die i Forbundet meldte sig, og det var den naturlige Fortaler for den Betragtning, som har været fremme, det har det ærede Medlem for ganske nylig godtgjort i denne Sal, og jeg tror oprigtigt talt ogsaa, at det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) kunde have overladt til sin Sidemand (Richelieu) at fremsætte de Bekymringer, han nu gav Udtryk for. Det ærede Medlem (Richelieu) sagde først, at den engelske Lord, som jeg havde citeret, formodentlig ikke selv havde Merindtægter, men sad i ubestridt Besiddelse af store Indtægter, som ikke var særlig højt beskattede. Herom har jeg ikke den mindste Viden, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem har det. Der blev under Debat- ten nævnt Merindtægtsskatten, og det var i den Anledning, jeg gjorde opmærksom paa, hvorledes den var i et vist andet Land. — Naar det ærede Medlem dernæst siger, at der er kommet mange Penge til Landet, ja, saa er det jo fuldkommen rigtigt. Og naar han siger, at man behøver blot at se paa Sparekasserne for at se, at der er kommet mange Penge her til Landet, ja, saa er ogsaa dette fuldkommen rigtigt, men det er just Erkendelsen heraf, som gør, at jeg foreslaar, at man skal beskatte de særlig store Konti i Sparekasserne og ikke de smaa. Det ærede Medlem siger: Hvem ved til syvende og sidst, hvad det hele er, det er maaske Papir alt sammen. Ja, hvis det er Tilfældet, behøver det ærede Medlem jo ikke at være saa bange for at lade noget af dette Papir gaa ind i Statskassen og for Øjeblikket gøre Tjeneste dør.

Naar det ærede Medlem under den videre Udvikling af sin Tanke siger, at de, der ikke vil udplyndres, kan rejse bort, og de vil maaske rejse til England, skal jeg dertil sige, at de, som tænker saaledes, kan Danmark undvære, men jeg vil tilføje, jeg tror ikke, at der er nogen, der rejser, jeg tror, at Fædrelandet holder med tilstrækkelig kraftige Baand ogsaa paa dem, som i et letsindigt Øjeblik kan lade en saadan Tanke faa Udtryk.

Og naar det ærede Medlem endelig fremdrager Beregninger over Skatten og siger, at det var udregnet, at den og den betalte 74 pCt. i Skat, og hvis nu dette Lovforslag lagdes til, vilde det blive 99 pCt., ja, saa er det jo et straalende Eksempel paa, hvorledes saadanne Beregninger gøres. Det vilde slet ikke undre mig, om

jeg en Dag hørte en Mand staa op og fortælle, at kan kendte et Eksempel paa, at en Mand havde betalt 120 pCt. af sin Indtægt i Skat. Naar man saa nærmere efter, skulde det nok vise sig, at den vedkommende dog havde saa meget tilbage, at han kunde klare sig dermed. De vedkommende Reder-Indtægter, som ved kunstfærdige Beregninger og Sammenlægning af inkommensurable Tal naar op til en saadan Beskatningsprocent, har ikke desto mindre været saa tilstrækkelige, at der er grundet betydelige Formuer derpaa. Som sagt, jeg tror, at man skal lade sine Bekymringer for, hvorledes det skal gaa de store Indtægter, fare og i Øjeblikket rette sin Opmærksomhed paa, hvorledes det i denne Vinter vil gaa Folk med smaa Indtægter. Thi det er dør, Vanskelighederne er, og jeg haaber, at Tinget vil yde sin Bistand til, at Spørgsmaalet løses paa god Maade.

Richelieu: Det var ikke mig, der først nævnte Lorden, det var den højtærede Minister, der fremdrog ham i Forbindelse med sin Omtale af, hvor ondt man havde det i andre Lande. Den højtærede Minister sagde yderligere, at der var ingen Steder, hvor de vedkommende kunde rejse hen, hvis de vilde rejse. Jeg sagde ikke, at nogen vilde rejse, det var den højtærede Minister selv, som sagde det. Jeg vilde her kun berigtige den højtærede Ministers Mening i saa Henseende, som aabenbart er forkert. Jeg tror ikke, at nogen vil rejse, jeg tror, at de, som arbejder for Landet, er patriotiske nok til at blive og arbejde videre, hvorledes de end bliver behandlet. Efter alle de af Ministeren nu fremsatte Udtalelser kan jeg nogenlunde forstaa det Lovforslag, som den højtærede Minister fremsatte forleden Dag om den mellemkommunale Skat med den famøse § 8, som lægger Stavnsbaand paa alle store Indtægter, i alt Fald for to Aar. Hvis Ministeren ikke nærede nogen Frygt for, at nogen skulde rejse, havde § 8 været unødvendig, og naar jeg ser paa det Lovforslag, som er fremlagt i Dag, staar det mig endnu mere klart end den Gang, at det er ment som et Stavnsbaand. Vi behandler dem, der tjener noget, saaledes, at de kunde faa Lyst til at rejse andetsteds hen, og derfor binder vi dem i to Aar. Jeg haaber, at Forslaget, saaledes som det er fremlagt, ikke bliver til Lov; jeg havde ganske vist ligesom saa mange andre en Fornemmelse af, at der laa noget derunder, at der var noget, man vilde sikre sig, men jeg var ikke vis